



Proste skojarzenie nazwy rasy znazwą stolicy Kuby może prowadzić do wniosku, że rasa pochodzi zwyspy jak wulkan gorącej, o której śpiewał Dariusz Kordek, choć spotykaliśmy się też z kojarzeniem hawańczyków z Hawajami. Na temat pochodzenia rasy istnieje kilka różnych teorii. Zaczniemy od wskazanej we wzorcu rasy nr 250 Międzynarodowej Federacji Kynologicznej (Fédération Cynologique Internationale), zgodnie z którą rasa pochodzi z zachodniego rejonu śródziemnomorskiego, rozwinęła się wzdłuż wybrzeży Hiszpanii oraz Włoch i dość wcześnie została sprowadzona na Kubę przez włoskich marynarzy.

hiszpańskiego. Zaslugę powstania rasy przypisuje się także kapitanom statków handlowych przybijających do brzegów Kuby. Pieski były hodowane na pokładach statków i służyły jako prezenty dla żon bogatych Kubańczyków, z którymi prowadzono interesy. Kapitanowie statków mieli wymieniać między sobą pieski o różnych umaszczeniach i rozmnażać je po to, aby przy okazji ubijania kolejnego interesu olśnić obdarowanego nową kolorystyką szaty. To właśnie dzięki tej wymianie handlowej hawańczyki mają dziś cieszyć nasze oczy tak wielką różnorodnością umaszczeń. Zdaniem kubańskiej sędzi i znakomitej znawczyny rasy Zoili Portuondo Guerra, autorki książki „Bichon Havanese”, na Kubie nie istniała jedna, tylko dwie kubańskie rasy, a mianowicie nieistniejący już blankito de la Havana i współczesny hawańczyk powstały z krzyżowania blankito z przywożonymi z Europy pudłami o różnych umaszczeniach.

W 1991 r. powstaje „El Club Cubano del Bichon Habanero”, który na bazie kilkunastu psów podejmuje się trudu odtworzenia rasy na wyspie, a hawańczyk zostaje uznany za narodową rasę Kuby. Zanim jednak do tego doszło, hodowla rasy przeżyła liczne zawirowania spowodowane rewolucją pod wodzą Fidela

Castro. Zwycięstwo rewolucji na Kubie spowodowało masową emigrację zamożnej warstwy kubańskiego społeczeństwa do USA i krajów Ameryki Środkowej. Części z emigrantów udało się wywieźć z wyspy swoje ukochane pieski. W tym okresie trudno jest mówić o jakiegokolwiek hodowli hawańczyków.

Sytuacja uległa zmianie w 1970 r., kiedy to rasą zainteresowała się Amerykanka, Pani Dorothy Goodale, której udało się kupić od kubańskich emigrantów 11 hawańczyków. Sześć z nich nabyła w USA od rodzin Perez i Fantasio, a pięć na Kostaryce od Pana Ezekeiela Barba (spotkaliśmy się też z pisownią nazwiska: Barber). Rok 1970 można zatem uznać za datę przystąpienia do odbudowy populacji hawańczyków. Po prowadzeniem hodowli o przydomku „Havana Doll House”, Pani Goodale podjęła się też trudu popularyzowania rasy, powołując do życia w 1979 r. istniejący po dziś dzień Havanese Club of America.

Europejska historia hawańczyków jest z kolei związana z osobą innej damy, a mianowicie Niemki, Pani Moniki Moser i jej istniejącej od 1971 r. po dziś dzień hodowli „Pillowtalks” (do 1981 r. była to hodowla maltańczyków). W 1981 r. Pani Monika Moser sprowadziła do Europy przy pomocy Pani Goodale

Reklama

Hawańczyk

WCIELONA RADOŚĆ

Anna i Cezary Szczepaniak

hodowla „Almendares”



Od Hawany do Terabithii

Legenda o pochodzeniu rasy z Hawany zrodziła się najprawdopodobniej ze względu na najczęstszy kolor tych psów, jakim był brąz (kolor tytoniu). Inne stanowisko prezentuje dr R. Blanc w encyklopedii „Pies” z serii Larousse'a (Polska Oficyna Wydawnicza „BGW”, Warszawa 1993, s. 344), pisząc, że: *ten mało znany piesek wywodzi się prawdopodobnie od bolończyków sprowadzonych do Argentyny iskrzyżowanych z małymi pudłami. Dotarł na Kubę, gdzie się zdomowił i otrzymał nazwę „havanais”.*

Według innej teorii hawańczyki wywodzą się wprost od maltańczyków przywiezionych na Kubę przez Hiszpanów w czasach rozwijającego się imperium



sprawdź na:

www.doganica.com

[/doganica](https://www.facebook.com/doganica) [/doganica](https://www.instagram.com/doganica)

**pierwsze w Polsce
naturalne kosmetyki
dla Twojego psiaka**

nietoksyczne
ekologiczne
100% wegańskie



kontakt@doganica.com | +48 608 223 660

pierwszego hawańczyka. Pies zwat się Mister Sandman i pochodził z hodowli „S.R.R.” Pani Mary Mone. Pierwszy miot hawańczyków w Europie urodził się w hodowli Pillowtalks w 1982 r.

Na tle innych państw europejskich hawańczyki trafiły do Polski stosunkowo późno, po 20 latach od zdomowienia się w Europie. Pierwszą hodowlą była nieistniejąca już Alelmaka z Gdańska, która powstała w 2002 r., opierając się na sprowadzonych z Czech psie i suce – Leo Satya i Erii Dalmadami. Przez pierwszą dekadę funkcjonowania hawańczyków w Polsce powstało niewiele ponad 10 hodowli tej rasy, z których niektóre już nie istnieją. To okres, w którym możliwość zobaczenia hawańczyka na żywo czy też znalezienia w internecie informacji o rasie w języku polskim była bardzo ograniczona. To także okres, w którym właściciele hawańczyków na spacerach dowiadawali się od przechodniów, że posiadają np. maltańczyki, shih tzu lub Lhasa apso. Druga dekada to stopniowy, a obecnie wręcz gwałtowny wzrost popularności rasy. Szacujemy, że obecnie w Polsce jest już ponad 40 hodowli hawańczyków i sądzimy, że liczba ta będzie wzrastać. Informacji o rasie w języku polskim nie brakuje, w czym mamy zresztą swój skromny udział. Na spacerach bardzo wiele osób bez problemu rozpoznaje, że na smyczy prowadzimy hawańczyki.



śmy owczarki niemieckiej). W ruch poszły internetowe wyszukiwarki i po nitce doszliśmy do... hawańczyka. Pierwszy przedstawiciel rasy przekroczył próg naszego domu w 2009 r., a w 2010 r. zarejestrowaliśmy hodowlę hawańczyków.

Jaki jest, czyli garść subiektywnych odczuć

Decydując się na jakąkolwiek rasę psów, w pierwszej kolejności należy zadać sobie pytanie o cel, dla którego rasa powstała. W przypadku hawańczyka, o czym już wspominaliśmy wcześniej, jego zadaniem było towarzyszenie zamożnym kubańskim damom. Zresztą według klasyfikacji FCI bohater niniejszego artykułu jest przypisany do grupy 9., obejmującej psy ozdobne i do towarzystwa, i w roli psa do towarzystwa sprawdza się znakomicie. Jest to bowiem pies, który całym sobą emanuje wręcz radością. Na dodatek radość ta udziela się ludziom przebywającym w jego towarzystwie. Troszkę z przymrużeniem oka, zaczyna się mówić, że ma właściwości terapeutyczne, gdyż swoją obecnością i zachowaniem jest w stanie poprawić humor właścicieli. Jest znakomitym towarzyszem dziecięcych zabaw. Świetnie daje sobie radę w psich przedszkolach i w późniejszym okresie na szkoleniach z zakresu posłuszeństwa. Nie ma skłonności do niszczycielstwa ani nadmiernej szczekliwości. Dobrze dogaduje się z innymi psami, zarówno na spacerach, jak i w domach, do których trafia jako np. drugi pies. Nie ma też problemów, gdy w nowym miejscu zostaje zdomowione koty. Nadaje się do zamieszkania zarówno w domach wielorodzinnych, jak i jednorodzinnych.

Te wszystkie cechy i właściwości hawańczyka powodują, że zna-

komiecie sprawdza się jako pierwszy pies w życiu i jako towarzysz doświadczonych „psiarzy”. Bywa, że jest kojarzony z leżeniem na poduszkach, koralikami, kokardkami itp. Nic więc dziwnego, że wiele osób jest zaskoczonych, dowiadując się o startach hawańczyków np. w agility. Jeszcze większe zaskoczenie budzi ich temperament w połączeniu z kondycją, pozwalającą na towarzyszenie właścicielom podczas na przykład kilkukilometrowego joggingu czy też spacerach na dystansie 10 km.

Poza opisanymi wyżej radością, inteligencją i temperamentem jest jeszcze jedna niezwykle charakterystyczna cecha rasy, a mianowicie mnogość umaszczeń, znaczeń i odcieni szaty hawańczyka. Ta różnorodność kolorów spowodowała u nas – już na samym początku przygody z rasą – skojarzenie z kolorystyką obrazów malowanych pędzlem impresjonistów, co w konsekwencji spowodowało, że hawańczyki nazywamy po prostu „pędzlami”.

Wzorzec rasy nr 250 FCI w swojej treści dotyczącej maści, niestety, nie przystaje do rzeczywistości, wskazując raptem sześć umaszczeń i taty w tych kolorach oraz podpalania. Znacznie lepsze rozwiązanie przyjęto choćby we wzorcu American Kennel Club, który mówi wprost o dopuszczalności wszystkich umaszczeń. Jak wygląda rzeczywistość? Najlepszym rozwiązaniem będzie sięgnięcie do strony internetowej www.havanese.colors.com, gdzie wskazano 19 podstawowych kolorów i sześć rodzajów znaczeń. Na marginesie dodamy, że nie wymieniono tam wszystkich kolorów, z którymi się zetknęliśmy.

Czasami, czytając opisy poszczególnych ras, można natknąć się na stwierdzenie, że dana rasa jest „nie dla każdego”, co – jak

należy przyjąć – ma opisywaną rasę (lub jej właściciela) w pewnym sensie nobilitować. Naszym zdaniem nie ma rasy, która nadawałaby się „dla każdego”, a tym samym i opisywane tu przez nas „pędzle” nie nadają się dla wszystkich, bez wyjątku. Bez względu na grona osób, które nie powinny być właścicielami hawańczyka, należą osoby mające skłonności do prowadzenia psów tzw. twarde ręką i nie mam tu na myśli bicia, które jest czynem karalnym i barbarzyńskim zarazem. Przed zakupem hawańczyka powinny powstrzymać się także osoby bardzo aktywne fizycznie, chcące, aby pies towarzyszył im w tych aktywnościach, i osoby nieprzepadające za zabiegami pielęgnacyjnymi. Kolejną kategorię stanowią alergicy, którzy nie powinni ulegać obiegowym opiniom o tym, że hawańczyk nie wywołuje alergii. Wreszcie, klasyczni pedanci, a to z powodu dość długo trwającej nauki czystości oraz często występującej w trasie choroby lokomocyjnej. Nie sposób pominąć też osób, którym się wydaje, że taki „kanapowiec” zadowolony jest z trzema spacerami po pięć minut każdy.

Domowy pupil vs. wystawowy „showman”

Psy ras ozdobnych i do towarzystwa są nabywane albo w charakterze domowego pupila, albo z przeznaczeniem na wystawy, co *de facto* zmierza do uzyskania przez nie uprawnień hodowlanych. Z punktu widzenia nabywcy, który chce się po prostu cieszyć towarzystwem hawańczyka, najważniejsze jest jego zdrowie, psychika oraz dopasowanie temperamentu szczenięcia do wymagań i możliwości przyszłego właściciela. Hawańczyki są rasą zdrową i długowieczną. Żyją przeciętnie 14–16 lat. Chorobami charakterystycznymi dla rasy są choroby oczu (PRA i katarakta). Poza tym, jak w przypadku większości ras małych, u hawańczyków występuje wypadanie rzepek kolennych (*patella luxation*). Związek Kynologiczny w Polsce nie wymaga od hodowców hawańczyków wykonywania badań w zakresie wspomnianych przypadłości zdrowotnych, a tym samym tylko niewielu hodowców w Polsce bada swoje psy. Kolejną istotną sprawą jest, aby przyszły domowy pupil

Komentarz firmy Beds4Dogs



W przypadku psa takiego jak hawańczyk, o długim, delikatnym włosie, szczególnie ważne jest zapewnienie mu odpowiednio dobranego legowiska. Przy produkcji posłań Beds4Dogs wykorzystujemy wyłącznie wytrzymałe, miękkie w dotyku i antyalergiczne materiały, stosowane również w przemyśle tapicerskim, przy wyrobie mebli dla ludzi. Dzięki temu możemy mieć pewność, że nie tylko zapewnią one Państwu pupilowi wyjątkową wygodę i uchronią jego delikatny włos przed zniszczeniem i skołtunieniem, lecz także będą elegancko wyglądały w Państwa mieszkaniu. Powierzchnia legowisk Beds4Dogs jest łatwa do utrzymania w czystości – można ją bezproblemowo odkurzyć lub przetrzeć wilgotną szmatką. Dużą wagę przykładamy również do wyboru wypełnienia legowiska. Jest ono miękkie, tak by pies, kładąc się na nim, nie dotykał ziemi, a jednocześnie elastyczne, sprężyste i dopasowujące się do kształtu jego ciała. Legowiska Beds4Dogs są dostępne w szerokiej gamie oryginalnych kształtów i kolorów – polecamy serie STANDARD, PLATINIUM oraz PREMIUM.

www.beds4dogs.pl

“

Kapitanowie statków mieli wymieniać między sobą pieski o różnych umaszczeniach i rozmnażać je po to, aby przy okazji ubijania kolejnego interesu olśnić obdarowanego nową kolorystyką szaty. To właśnie dzięki tej wymianie handlowej hawańczyki mają dziś cieszyć nasze oczy tak wielką różnorodnością umaszczeń.

”

Co wspólnego z hawańczykami ma tajemnicze Terabithii? Chodzi nam o „Most do Terabithii” – amerykański film przygodowy z 2007 r. w reżyserii Gábora Csupó, w którym nasze dzieci wypatrzyły małego, długowłosego, łaciatego psiaka. Wypada dodać, że emisja filmu zbiegła się z decyzją o posiadaniu kolejnego psa, ale tym razem rasy małej i stworzonej do towarzystwa (wcześniej mieli-

JESTEŚ HODOWCĄ? Zarejestruj się na PLATFORMIE ZAKUPOWEJ JOSERA!

1,5 KG KARMY BEZZBOŻOWEJ
YOUNGSTAR GRATIS
DO 1. ZAMÓWIENIA



kod promocyjny:
josera-star



Josera
petfood with passion

- atrakcyjne rabaty i promocje
- bezpłatne wyprawki dla kociąt i szczeniąt
- zniżka za 1. zamówienie
- szeroki asortyment
- bezpłatna dostawa

*Oferta ważna do 31.10.2018. Minimalna wartość zakupu: 120,00 zł

WWW.JOSERAPARTNER.PL

JOSERA POLSKA SP. Z O.O.
PAPROC 95 | 64-300 NOWY TOMYŚL
+48 61 44 44 760 | PLATFORMA@JOSERA.PL

nie był agresywny ani tym bardziej nadmiernie lękliwy. Ostatnią kwestią jest właściwe dopasowanie temperamentu hawańczyka do jego przyszłego właściciela, z czym doświadczeni i rzetelni hodowcy nie powinni mieć problemu. Jeżeli nabywamy szczeniaka z przeznaczeniem na wystawy

Komentarz Vetfood

Hawańczyk uchodzi za rasę zdrową i długowieczną. Niemniej jednak zdarzają się choroby oczu (m.in. zaćma), serca oraz typowe dla ras miniaturowych wypadanie rzępek kolanowych. Mając na względzie predyspozycje rasy do wymienionych chorób, warto odpowiednio bilansować dietę zwierzęcia, żeby minimalizować ryzyko wystąpienia niepożądanych schorzeń. Badania naukowe dowodzą, że związki o działaniu antyoksydacyjnym korzystnie oddziałują na opóźnienie procesu mętnienia soczewki oka i chronią zwierzę przed rozwojem zaćmy. W trosce o narząd wzroku zwierząt marka Vetfood skomponowała produkt VisioPet VetCaps zawierający 14 antyoksydantów w jednej kapsułce, którego aktywne składniki wspierają funkcjonowanie narządu wzroku i chronią przed rozwojem chorób o podłożu wolnorodnikowym. Regularne stosowanie produktu pomaga wzmocnić barierę antyoksydacyjną w komórkach organizmu zwierzęcia, tym samym chroni je przed groźnymi przypadłościami (zaćma, cukrzyca, choroby serca, nerek, nowotwory).

www.vetfood.pl



(w konsekwencji do hodowli), poza zdrowiem, temperamentem i psychiką, musimy jeszcze brać pod uwagę co najmniej trzy niezwykle istotne kwestie, a mianowicie naukę prezentacji psa w ringu (handling), naukę pielęgnacji szaty (grooming) oraz eksterier zakupionego szczeniaka. Zarówno handlingu, jak i groomingu można się nauczyć, korzystając z rad hodowcy lub profesjonalistów prowadzących liczne kursy w tych dziedzinach. Pozostaje kwestia eksterieru,

czyli zewnętrznej budowy ciała psa, którą sędziowie kynologiczni, dokonując oceny prezentowanych w ringu psów, porównują ze wzorcem rasy. Związek Kynologiczny w Polsce jest członkiem największej na świecie organizacji kynologicznej, a mianowicie FCI. We wszystkich krajach zrzeszonych w FCI obowiązuje wspomniany już wzorzec rasy nr 250. Ale poza FCI istnieją i inne organizacje kynologiczne (wzajemnie się z FCI uznające), takie jak American Kennel Club, Canadian Kennel Club czy też brytyjski The Kennel Club. Organizacje te posługują się własnymi wzorcami rasy hawańczyka, które różnią się od wzorca FCI. Stosując pewne uproszczenie, można powiedzieć, że rasa jest jedna, ale ma różne „twarze”. Różnice mogą dotyczyć spraw pozornie banalnych, takich jak np. pigment. Wzorzec FCI dopuszcza brązowy (czekoladowy) pigment bez rozróżniania umaszczenia, zaś wzorzec amerykański wyłącznie u psów o umaszczeniu czekoladowym. Dla amerykańskiego hodowcy np. pies o umaszczeniu złotym z brązowym pigmentem będzie zakwalifikowany jako „family pet”, a nie „breed”, że o „show” nie wspomnimy.

Omawiane różnice odnoszą się też do spraw fundamentalnych z punktu widzenia wyglądu hawańczyka, a dotyczących na przykład ważnych proporcji. Europejskie hawańczyki są uznawane przez Amerykanów i Kanadyjczyków za zbyt długie. Oczywiście chodzi tu o stosunek długości tułowia i wysokości w kłębie, który powinien wynosić 4:3. Te proporcje oznaczają lekkie wydłużenie tułowia w stosunku do wysokości w kłębie, które jest przez hodowców określane mianem budowy kompaktowej lub zwartej. Z przykrością trzeba stwierdzić, że zarzuty hodowców zza oceanu nie są bezpodstawne, a na europejskich ringach widać wiele hawańczyków o nadmiernie wydłużonym tułowiu, nazywanych często „jamnikami” lub „tramwajami”. Oczywiście, zawsze można stwierdzić, że skoro jesteśmy sędziowanymi według wzorca FCI, to inne wzorce nie powinny zaprzęcać nam głowy. Naturalnie, szanujemy takie stanowisko, ale go nie podzielamy. Składa się na to kilka przyczyn. Po pierwsze, sędziowie FCI sędziują na wystawach wspomnianych organizacji kynologicznych, zaś ich sędziowie na wy-

stawach FCI. Po drugie, pierwsze europejskie hodowle zbudowano na podstawie importów z USA i Kanady. Po trzecie, hodowcy po obydwu stronach oceanu nadal sprzedają sobie nawzajem szczeniaka, które następnie są poddawane sędziowskim ocenom na wystawach. Po czwarte, wymiana doświadczeń między hodowcami z różnych organizacji kynologicznych jest po prostu bezcenna.

Nadszedł czas na podsumowanie, w ramach którego postanowiliśmy poprosić kilku sędziów, reprezentujących różne organizacje kynologiczne, a zarazem będących doświadczonymi hodowcami hawańczyków, o podanie pięciu cech wzorcowego hawańczyka. Świadomie zrezygnowaliśmy z komentowania ich stanowisk, pozwalając Czytelnikowi na wyciągnięcie własnych wniosków, bez jakichkolwiek sugestii z naszej strony.

Pięć cech wzorcowego hawańczyka:

Olivia Carty-Parge, sędzia Irish Kennel Club i UK Kennel Club

1. Obrys sylwetki hawańczyka oglądany z pewnej odległości powinien w sposób jednoznaczny wskazywać, że mamy do czynienia z hawańczykiem, a nie psem innej długowłosej, małej rasy. Proporcje długości tułowia do wysokości w kłębie powinny być nieco większe niż 4:3.
2. Typowy „hawański” wyraz, na który składa się szeroka czaszka, prawidłowe osadzenie uszu i ich kształt oraz szeroko osadzone, ciemne oczy o kształcie migdała. Uszy powinny zawierać dyskretne fałdy, które pozwalają im lekko się podnosić.
3. Prosta górna linia, przechodząca w lekki łuk nad łędźwiami, z lekko nachylonym zadem. Taka górna linia przyczynia się do niepowtarzalnego zarysu sylwetki hawańczyka i jego charakterystycznego ruchu.
4. Charakterystyczny lekki i sprężysty ruch, połączony z wysoko uniesioną głową i ogonem ilustruje otwarty i dumny charakter hawańczyka.
5. Szata powinna być miękka, obfita i najlepiej falista. Mimo obfitości ma być lekka i przewiewna. Powinna być jedwabista, ale nie wolno jej

Podkłady treningowe SPARK

Wśród akcesoriów związanych z higieną zwierząt domowych coraz większą popularnością cieszą się podkłady higieniczne, zwłaszcza te specjalnie zaprojektowane dla naszych pupili. Cechami wyróżniającymi podkłady treningowe Spark są: charakterystyczny kolor oraz wysoka jakość gwarantowana przez polskiego producenta. Zastosowanie superabsorbentu umożliwia pochłanianie znacznych ilości płynów i jednocześnie niwelowanie przykrych zapachów. Wyciąg z zielonej herbaty zapewnia dodatkowe właściwości antybakteryjne. Uwagę zwraca również niewielka grubość podkładów (pies, nie wyczuwając miękkiego podłoża, nie ma odruchu kopania i nie rozdrapuje podkładu).

www.incomed.pl
www.facebook.com/incomedspark



Reklama

Smaki ze szwedzkiej natury

O sile naszych karm decyduje jakość wykorzystywanych surowców. Do wyprodukowania linii Bozita grain free użyliśmy mięsa łosia, jagniąt i renifera, pochodzącego ze szwedzkich lasów i wolnożyjących stad. Wyraźna różnica w jakości mięsa pozyskiwanego od zwierząt żyjących dziko sprawia, że nasze bezzbożowe karmy cechuje bardzo wysoka strawność i smakowitość, więc psy jedzą je naprawdę chętnie.

GRAIN FREE

BOZITA
SWEDISH NATURAL QUALITY

fBozitaPolska

mylić z szatą maltańczyka. Szata powinna być prezentowana w naturalnej postaci. Nie należy jej prostować, przycinać ani zmieniać faktury za pomocą produktów do pielęgnacji.

Lindsay Bolden, sędzia Australian Kennel Club (FCI)

1. Czaszka płaska lub nieznacznie wysklepiona, z lekko uniesionymi uszami, opadającymi wzdłuż policzków. Oczy w kształcie migdałów.
2. Proporcje długości tułowia do wysokości w kłębie powinny wynosić 4:3 (to NIE jest długi pies).
3. W górnej linii – lekki łuk nad łędźwiami.
4. Jedwabista, długa, miękka i falista szata o długości od 12 do 18 cm, nieprzycięta. Może być porządkowana jedynie na głowie, łapach i pod ogonem.
5. Lekki i sprężysty ruch.

Carole Garhoefer, sędzia Österreichischer Kynologenverband (FCI)

1. Właściwe proporcje tułowia i głowy. Hawańczyk nie jest psem wysokonogim.

2. Oczy jak najciemniejsze, nie żółte jak u psów „czekoladowych”. Kolor, który nie istnieje w standardzie rasy.
3. Prawidłowy prosty przód.
4. Umiarkowane kątownie tylnych kończyn, zapobiegające ruchowi przypominającemu ruch Lhasa apso.
5. Miękka, pofałdowana szata, która nie powinna być dłuższa niż 18 cm. Uważam, że hawańczyk jest naturalny i nie powinien dołączać do ras poddawanych nadmiernym zabiegom pielęgnacyjnym.

Lynn Nieto, sędzia American Kennel Club

1. Wysoko osadzone uszy, szerokie u podstawy z wyraźnym fałdem, lekko je unoszącym.
2. Głęboka klatka piersiowa sięgająca łokcia z dobrze wysklepienymi żebrami.
3. Wysoko osadzony ogon przesuwny się do przodu.
4. Z tyłu lekko podnosząca się linia grzbietu.
5. Jedwabista, nieuszkodzona szata.



HAWAŃCZYK

POCHODZENIE: zachodnia część basenu Morza Śródziemnego. Kraj rozwoju rasy: Kuba.

Data publikacji obowiązującego wzorca: 04.11.2008

Klasyfikacja FCI: grupa 9. psy ozdobne i do towarzysstwa. Sekcja 1 Biszony i rasy pokrewne. Bez prób pracy.

Krótki rys historyczny:

Rasa pochodzi z zachodniego rejonu śródziemnomorskiego i rozwinęła się wzdłuż wybrzeży Hiszpanii i Włoch. Wydaje się, że psy te zostały dość wcześnie sprowadzone na Kubę przez włoskich marynarzy. Przez pomyłkę, ze względu na najczęstszy kolor tych psów, jakim jest brązowy (kolor tytoniu), zrodziła się legenda o rodzimym pochodzeniu rasy z Hawany, stolicy Kuby. Zawirowania polityczne doprowadziły jednak do całkowitego wygaśnięcia dawnych linii hawańczyków na Kubie. Po nielegalnym wywiezieniu kilku psów z Kuby, ich nieliczne potomstwo przetrwało w USA.

Wrażenie ogólne:

Hawańczyk jest małym, krzepkim psem, krótkonogim, z długą, obfitą, delikatną i – bardziej pożądaną – falującą szatą. Jego ruch jest żywy i sprężysty.

Ważne proporcje:

Długość kufy (od wierzchołka nosa do stopu) jest równa odległości pomiędzy stopem a guzem potylicznym. Stosunek długości tułowia (mierzonego od stawu barkowego do guza siedzeniowego) i wysokości w kłębie wynosi 4:3.

Zachowanie/temperament:

Nadzwyczaj bystry pies; łatwo ułożyć go na psa ostrzegającego. Czuły, o wesołym usposobieniu, przyjacielski, czarujący, swawolny i nieco skory do błazeństw.

Uwielbia dzieci i może bawić się z nimi bez końca.

Głowa:

Średniej długości; stosunek pomiędzy długością czaszki a długością tułowia (mierzoną od kłębu do nasady ogona) wynosi 3:7. Czaszka: płaska lub bardzo nieznacznie wysklepiona; szeroka; okolica czołowa słabo rozbudowana. Czaszka widziana od góry jest zaokrąglona z tyłu, a niemal prostopadła i kanciasta z pozostałych trzech boków. Stop: umiarkowanie zaznaczony. Nos: czarny lub brązowy. Kufa: zwężająca się lekko w kierunku nosa, ale nie spiczasta, ani graniasta. Wargi: delikatne, suche, nie obwisłe. Zgryz: nożycowy. Cenione uzębienie kompletne. Brak P1 i M3 tolerowany. Policzki: bardzo płaskie, nie wystające. Oczy: dość duże, w kształcie migdała, brązowe, w jak najciemniejszym odcieniu. Łagodne w wyrazie. Powieki ciemnobrązowe lub czarne. Uszy: osadzone dość wysoko; opadają wzdłuż policzków, tworząc niewielki fałd, który je lekko unosi. Końce uszu są lekko zaokrąglone. Uszy pokryte włosiem, tworzącym długie frędzle. Nie są ani odstawione, ani nie przylegające ściśle do policzków.

Szyja:

Średniej długości.

Tułów:

Długość tułowia przekracza nieznacznie wysokość w kłębie. Grzbiet: górna linia prosta, nieznacznie wysklepiona w okolicy lędźwiowej. Zad: wyraźnie

opadający. Żebra: dobrze wysklepione. Brzuch (słabizna): dobrze podkasany.

Ogon:

Noszony wysoko, bądź w formie pastorału, bądź – lepiej – zawinięty na grzbiecie. Okryty jedwabistą szatą, tworzącą długie, jedwabiste frędzle.

Kończyny przednie:

Proste i równoległe, suche; dobry kościec. Odległość między podłożem a łokciem nie powinna być większa, niż między łokciem a kłębem.

Kończyny tylne:

Dobry kościec; umiarkowane kątownie.

Łapy:

Nieco wydłużone; małe; zwarte.

Chody:

Zgodnie ze swym wesołym usposobieniem, hawańczyk porusza się uderzająco lekko i elastycznie. Swobodny ruch kończyn przednich w linii prostej pociąga za sobą ruch kończyn tylnych.

Szata:

Podszerstek wełnisty, słabo rozwinięty; często zupełnie nieobecny. Włos okrywowy bardzo długi (12-18 cm u dorosłego psa), miękki, prosty lub falisty, może tworzyć loki. Jakiegokolwiek zabiegów fryzjerskich, wyrównywanie długości włosów przy użyciu nożyczek lub trymowanie, są zabronione. Wyjątek stanowi porządkowanie włosów na łapach, nieznaczne skracanie włosów na czole, by nie zakrywały oczu oraz włosów na pysku, lecz lepiej pozostawić je w ich naturalnej długości. Maść rzadko jest zupełnie czysto biała. Płowa w różnych odcieniach (lekkie przyciemnienia są dopuszczalne), czarna, koloru hawana (brązowo-rudy kolor cygar), koloru tytoniu, rudawo-brązowa. Łaty we wymienionych kolorach są dopuszczalne. Dopuszczalne podpalanie w rozmaitych odcieniach.

Wielkość:

Wysokość w kłębie: Od 23 do 27 cm. Tolerancja: od 21 do 29 cm.

Wady:

Wszelkie odchylenia od podanego powinny być uznawane za użnać za wady, i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność zwierzęcia.

Wady duże:

Brak typu w wyrazie ogólnym; graniasta lub szpiczasta kufa, której długość nie jest identyczna z długością czaszki; oczy drapieżnego ptaka; zbyt głęboko osadzone lub wyłupiaste; częściowa depigmentacja obwódki powiek; zbyt długi lub krótki tułów; prosty, nie noszony nad grzbietem ogon; „francuski” front (nadgarstki ustawione zbieżnie, łapy odstawione na zewnątrz); zniekształcone tylne łapy; twardy, rzadki włos; krótka szata (z wyjątkiem szczenięcej); szata po zabiegach fryzjerskich.

Wady dyskwalifikujące:

Agresja lub nadmierna lękliwość, depigmentacja nosa, przodozgryz lub tyłozgryz, ektrypion, entropion; depigmentacja jednej lub obydwu powiek; wielkość poza limitem, podanym we wzorcu. Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B: samce powinny mieć dwa normalnie ukształtowane jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.



INNY ŚRODEK



Advantix® krople
zabija i/lub odstrasza kleszcze, pchły i komary,
zapobiega zarażeniu chorobami
przez nie przenoszonymi.

Sponsor imprez sportowych dla psów:



Advantix® działa nawet wtedy, gdy pies zmoknie.
Uwaga! Przedłużona ekspozycja na wodę może obniżyć skuteczność preparatu. Środka nie stosować u kotów.

Advantix Spot-on (40 mg + 200 mg)/0,4 ml, roztwór do nakrapiania; Advantix Spot-on (100 mg + 500 mg)/1 ml, roztwór do nakrapiania; Advantix Spot-on (250 mg + 1250 mg)/2,5 ml, roztwór do nakrapiania; Advantix Spot-on (400 mg + 2000 mg)/4 ml, roztwór do nakrapiania. Podmiot odpowiedzialny: Bayer Animal Health GmbH, D-51368 Leverkusen, Niemcy. Skład jakościowy i ilościowy substancji czynnych: 1 pipeta 0,4 ml zawiera: Imidakloprid 40 mg, Permetryna 200 mg; 1 pipeta 1,0 ml zawiera: Imidakloprid 100 mg, Permetryna 500 mg; 1 pipeta 2,5 ml zawiera: Imidakloprid 250 mg, Permetryna 1250 mg; 1 pipeta 4,0 ml zawiera: Imidakloprid 400 mg, Permetryna 2000 mg. **Wskazania lecznicze:** Zapobieganie i zwalczanie infekcji kleszczy (*Ixodes ricinus*, *Rhipicephalus sanguineus*, *Dermacentor* spp.) oraz pcheł (*Ctenocephalides* spp.) u psów, a także odstraszenie komarów i muchówek (*Phlebotomus* sp.). **Przeciwwskazania:** Nie stosować u szceniąt poniżej 7 tygodnia życia. Nie stosować u kotów. Przed użyciem zapoznaj się z treścią ulotki dołączonej do opakowania.

